

delse ved Skatteligningen for Skatteaaret 1923—24 med den Ændring, at det i Loven af 1919 fastsatte Børnefradrag af 300 Kr. efter Beslutning af Kommunalbestyrelsen skal kunne forhøjes indtil 500 Kr.

Spørgsmaalet om Forhøjelse af Børnefradraget var ogsaa ved den forrige Forlængelse af § 5 i Loven af 22. December 1919 rejst i Kommunalbestyrelsen i Efteraaret 1921 og henvistes da i Borgerrepræsentationen til Behandling i et Udvalg, der imidlertid under Hensyn til Kommunens økonomiske Forhold udtalte sig imod Forhøjelsen. Borgerrepræsentationen vedtog med 4 Stemmer — Forsamlingens øvrige Medlemmer undlod at stemme — at indstille til Ministeriet, at Børnefradraget søgtes forhøjet til 400 Kr. Under Hensyn til den ringe Tilslutning i Borgerrepræsentationen og til, at Ministeriet ikke agtede at søge Selskabsbeskatningen udvidet, hvad der under Afstemningen havde været en Forudsætning for Børnefradragets Forhøjelse, mente Ministeriet det rettest ikke i det i Januar 1922 forelagte Lovforslag at optage Bestemmelsen om Forhøjelse af Børnefradrag. Under Forslagets 2den Behandling i Folketinget (Rigsdagstiden 1921—22, Folket. Forh., Sp. 4221) blev der stillet Ændringsforslag gaaende ud paa, at Børnefradraget efter Kommunalbestyrelsens Beslutning kunde forhøjes indtil 500 Kr. Ændringsforslaget forkastedes dog med 45 Stemmer mod 29, medens 28 Medlemmer angav, at de hverken stemte for eller imod.

Det fremgaar af den nu foreliggende Henvendelse fra Københavns Magistrat, at vedkommende Borgmester under Hensyn til, at Skatteindtægten næppe tør forventes at blive større i Skatteaaret 1923—24 eller de nærmest følgende Skatteaar, har ment det rettest at søge det nugældende Børnefradrag opretholdt, men at Borgerrepræsentationen efter Indstilling af det af samme Til Spørgsmaalets Behandling nedsatte Udvalg har vedtaget at rette Henvendelse til Ministeriet om, at dette vil søge tilvejebragt Hjemmel for, at Børnefradraget efter Beslutning af Kommunalbestyrelsen kan forhøjes indtil 500 Kr., hvorefter Magistraten har tiltraadt Borgerrepræsentationens Beslutning.

Udvalget har med Hensyn til Spørgsmaalet om Dækning af den af Bestemmelsens Gennemførelse følgende Nedgang i Kommunens Skatteindtægt, der af Direktoratet for Københavns Skattevæsen angives at ville beløbe sig til ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for Skatteaaret 1923—24, henledt Op-

mærksomheden paa, at Gennemførelsen af en af Kommunalbestyrelsen foreslaaet Ændring i Ligningen af Erhvervsskatten vil tilføre Kommunen en forøget Indtægt, og har afgivet sin Indstilling om Børnefradragets Forhøjelse i Forventning om Gennemførelse af den nævnte Ændring.

I saa Henseende skal man oplyse, at Ministeriet fra Københavns Magistrat har modtaget et Andragende om at søge Bestemmelsen i Lov Nr. 51 af 13. Februar 1922 § 6, 1. Stk., sidste Punktum, ændret saaledes, at Erhvervsskatteindtægten for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende paalignes med $\frac{2}{3}$ af den Procent, hvormed en til Erhvervsindtægten svarende Skatteindtægt beskattes henholdsvis i København og Frederiksberg som Opholdskommune, i Stedet for som nu med $\frac{2}{3}$ af Skatteprocenten, hvilken Ændring vil medføre en Forøgelse af Erhvervsskattens Provenu for Københavns Kommune. Af det foregaaende fremgaar, at det under Behandlingen i Borgerrepræsentationen har været tillagt væsentlig Betydning for Gennemførelsen af Børnefradragets Forhøjelse, at den derved fremkomne Nedgang i Skatteindtægten vilde kunne dækkes ved den omhandlede Ændring i Bestemmelserne om Erhvervsbeskatning i Lov Nr. 51 af 13. Februar 1922; men da denne Lov, om hvis Revision Forslag skal fremsættes inden 1. November 1923, herefter maa paaregnes at ville gælde ind i det Skatteaar, der begynder 1. April 1923, kan den af Københavns Kommunalbestyrelse foreslaaede Forandring i Erhvervsskatte reglerne, til hvilken man iøvrigt ikke kan tage Stilling, forinden man har brevvekslet med den danske Købstadforening, Foreningen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse og Frederiksberg Kommunalbestyrelse, i al Fald ikke gennemføres for Skatteaaret 1923—24. Da der saaledes ikke ad denne Vej kan skaffes Dækning for de ca. $1\frac{1}{2}$ Million Kroner, hvormed Københavns Kommunes Skatteindtægt ventes at gaa ned ved en Forhøjelse af Børnefradraget til 500 Kr., finder Ministeriet det betænkeligt under den nuværende økonomiske Situation at stille Forslag herom, hvorved bemærkes, at der ogsaa herved vilde blive en stor Forskel paa Børnefradraget i København og Købstæderne. En Forhøjelse med kun 100 Kr. vil andrage 750 000 Kr., og da de foreliggende Oplysninger om Københavns Kommunes Budget for 1923—24 taler for, at der paa Budgettet bliver Spillerum for en saadan Nedgang i Skatteindtægten, bringer Ministeriet i Forslag,